

Bovendien bevat de vrucht van de granaatappel veel vellen. Omdat de vellen niet lekker smaken, vereist het eten van de vrucht het zorgvuldig pellen van elke cel. Bij rijpe vruchten is

het vruchtvlees donkerrood. De schil is erg stevig en leerachtig. De vrucht kan wel uitgeperst worden, al gaat daarbij veel vruchtvlees verloren.

Het sap van de granaatappel vormde oorspronkelijk de basis voor grenadine. Grenadine is lange tijd de algemene benaming voor allerlei siropen geweest, zoals limonadesiroop dat nu is. Het is tegenwoordig een soort limonadesiroop die wordt gebruikt in cocktails, zoals in

tequila sunrise en wordt grenadine niet meer gemaakt van granaatappelsap, maar is het een mengsel van andere vruchten.

Granaatappels staan symbool voor vruchtbaarheid vanwege hun vele zaden, maar ook voor de dood vanwege de rode kleur van het binnenste van de vrucht. De eerste afbeeldingen van de granaatappelboom zijn gevonden op grafschilderingen van de Egyptenaren van 2500 voor Christus. Streken die naar de granaatappel zijn genoemd zijn het Spaanse Granada en het Caraïbische eiland Grenada.

De vrucht staat dan ook in het stadswapen van Granada, maar de vrucht op de vlag van Grenada is een nootmuskaat en geen granaatappel. Ook de handgranaat is naar de granaatappel genoemd, vooral vanwege de vorm, maar ook omdat de zaden om je heen schieten als de vrucht op de grond valt.

Veelal volgen we paden van het Europese langeafstandspad E4. Dit is het langste langeafstandspad van Europa. Dit pad begint in Tarifa, het zuidelijkste puntje van Spanje. De E4 doorklieft geheel Spanje, een deel van Frankrijk, Zwitserland, enkele Balkanlanden, om te eindigen in Cyprus. Zelf heb ik al 1620 km van de E4 bewandeld in Spanje. De gehele E4 is ongeveer 10.000 km lang.

Tijdens de middag wordt er tijd uitgetrokken voor een zwempartijtje in open zee.

Ook Kreta heeft zijn maquis al is die minder uitgesproken dan de maquis op Corsica. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei andere, veelal, doornachtige planten. De maquis verspreidt een typische geur. Napoleon verklaarde op zijn verbanningsoord Sint-Helena dat hij Corsica met gesloten ogen zou herkennen, alleen al aan de geur die hij nergens anders had opgesnoven.

In Kreta wordt de E4 aangeduid met geel-zwarte tekens. Soms zijn het palen, soms zijn het geschilderde bollen of strepen. In Spanje en Frankrijk maakt de GR7 (wit-rode strepen) deel uit van de E4.

We eindigen aan de camping, die net voor het dorpje Paleochora ligt. Kapitein Yiannis komt ons daar halen met de boot.

Onderweg houden we even halt in een grot. Door de kleurinval heeft het water daar een heldere blauwe kleur.

Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik voor het eerst kennis gemaakt met kapitein Yiannis. Het is een toffe kerel waar meteen mee te onderhandelen viel. Het klikte meteen tussen ons beiden.

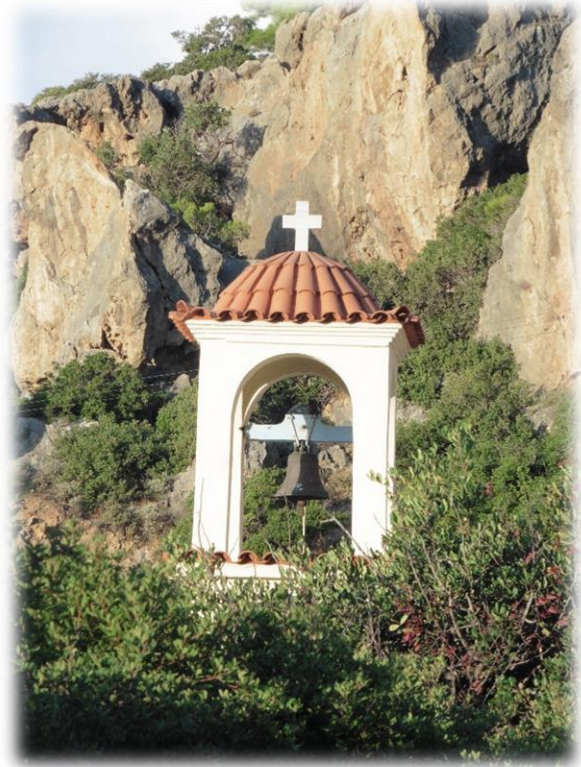
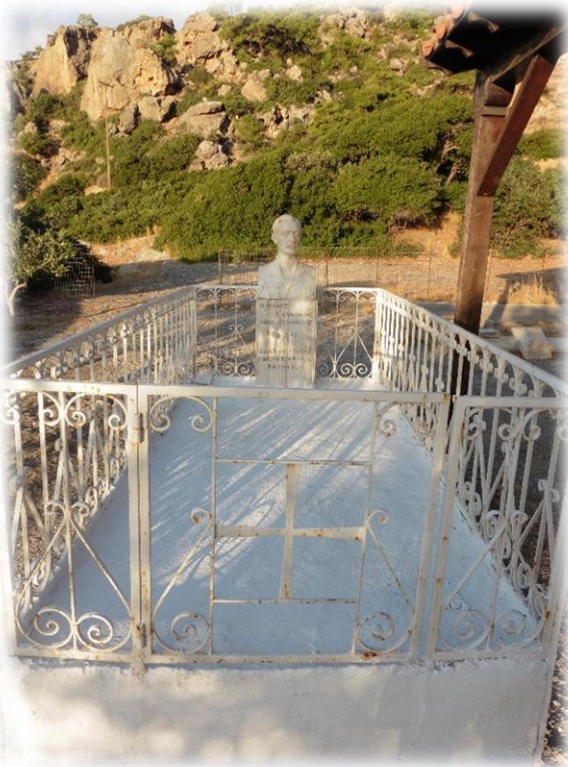
Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan de kerk van Sougia. Deze kerk is steeds gesloten maar Wanda, onze contactpersoon, regelt altijd wel een bezoekje voor onze groep. De vloer in de kerk is 2000 jaar oud. De kerk zelf werd meerdere keren herbouwd en werd steeds kleiner en kleiner gemaakt. Maar de vloer is steeds gebleven. De mozaïekvloer is

even oud als deze die men gevonden heeft in de oude stad Lissos, maar de vloer in Sougia is beter bewaard gebleven omdat hij steeds afgeschermd is gebleven van de weersinvloeden.

Zoals op de meeste kerkhoven in Kreta worden de overledenen hier ook bovengronds begraven omdat de ondergrond te hard is en het moeilijk is om graven te delven.

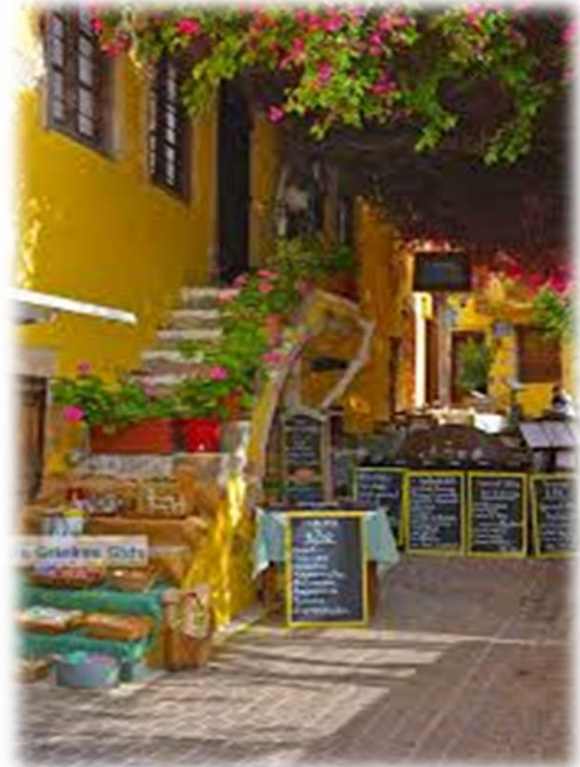
Voor de kerk van Sougia staat er een praalgraf. Het is van een piloot, die in Sougia geboren is, en die in het buitenland is gecrasht met zijn vliegtuig in de jaren 50..

Ooit heeft een priester van deze kerk, eigenhandig, een kapelletje gemaakt voor een dame die heel veel had gedaan voor de kerk.

Zaterdag 14 oktober 2023

Vandaag keren we terug huiswaarts maar we brengen eerst nog een bezoek aan Chania.

De Mitropolis kathedraal ligt aan een plein in de drukke Halidon Street (een winkelstraat in het centrum van Chania). Dit is de belangrijkste straat van het centrum, die rechtstreeks naar de haven loopt. De Mitropolis kerk is de zetel van de aartsbisschop. Deze kerk stamt uit het einde van de 19e eeuw en zij is gebouwd door een moslim die de Heilige Maagd Maria op deze wijze wilde bedanken voor het genezen van zijn zoon. Schuin tegenover de Mitropolis kerk vind je het Archeologische Museum van Chania.

Tijdens onze rondslenteringen in het stadje merken ik in de haven een zeeschildpad op. De Caretta - Caretta (de naam van de schildpad is inderdaad twee keer Caretta) of de "onechte karetschildpad" is een van de grootste soorten zeeschildpadden. Het is een zeer bijzonder dier dat helaas zeldzaam is geworden. Het is een van de weinige zeeschildpadsoorten die is overgebleven en hun grootte is indrukwekkend, ze hebben een meter doorsnede. Het zijn schildpadden die ver voor de prehistorische tijd al leefden en die vooral in de Middellandse zee voorkomen.

In 1913 werd Kreta opgenomen in het koninkrijk Griekenland. In de grote Wereldoorlogen vochten de Kretenzers voor Griekenland en werden de Duitsers verdrongen van Kreta. Kreta is momenteel een van de meest welvarende delen van Griekenland, mede door het toerisme.

Op Kreta is de bevolking overwegend Grieks Orthodox. Daar hechten de bewoners ook een grote waarde aan. Ook zijn de Kretenzers trots op hun Griekse taal. Dus als je naar Kreta op vakantie gaat, doe je de Kretenzers eer aan door een paar woordjes Grieks te spreken.

Een opvallend bouwwerk aan de haven van Chania is de Janitsaren moskee. Dit is het oudste nog bestaande gebouw van Kreta. De moskee stamt uit de zeventiende eeuw en herinnert hedendaagse toeristen aan het feit dat Kreta ooit bezet was door de Turken. Tegenwoordig wordt het gebouw niet meer gebruikt als moskee. In het gebouw vinden exposities en marktjes plaats. De moskee heeft nooit een minaret gehad.

In de haven ligt er een boot die sponsen te koop aanbiedt. Ze zeggen dat de sponsen uit de zee komen rond Kreta maar dat is niet zo. Ze komen uit de buurt van Cyprus. Rond Kreta zijn alle sponsen uitgestorven. Denk ook twee keer na voor je echte sponsen koopt. Het is een natuurproduct dat stilaan met uitsterven bedreigd is. Uw ramen zullen ook niet properder zijn als je ze poetst met echte sponsen.

In de oude haven staat een Venetiaanse vuurtoren. Hij werd gebouwd tussen 1595 en 1601. Tijdens de Egyptische periode (1831 tot 1841) kreeg de toren de vorm van een minaret. De vuurtoren wordt nu niet meer gebruikt als vuurtoren. Het is nu een monument. Hij is 21 m

hoog en bevindt zich op 26 m boven de zeespiegel. Het is nog één van de oudste, nog bestaande vuurtorens in Griekenland, maar ook een van de oudste nog bestaande vuurtorens in de Middellandse Zee en zelfs in de gehele wereld. De vuurtoren van Chania wordt terecht beschouwd als een parel en blikvanger van de stad.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijntjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Ook allen hartelijk bedankt voor het drinkgeld en vooral voor het mooie kaartje met de handtekeningen van alle deelnemers.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden